

23.

I Genhold til det af Regeringen den 15de November 1890 fremsatte Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne, tillader undertegnede sig ærbødigst at fremsende nærværende Indlæg til behagelig Overvejelse.

For nogle Aar tilbage anlagde jeg i Hasle paa Bornholm en Fabrik for Tilberedning af Rønrøg, en Vare, som tidligere hovedsagelig blev indført fra Sverige, og androg nævnte Indførsel ca. 200,000 Pd. aarlig. I Kraft af den nugældende Toldbestyttelse af 2 Ore pr. Pd. optog jeg Konkurrencen med Sverige, og det viste sig, at med den nuværende Toldbestyttelse var det umuligt at oparbejde Fabrikationen til at være levedygtig her i Landet.

Ifølge ovennævnte Forslag vil nævnte Vare, som findes henført under Position 34, blive toldfri, hvilket vil medføre, at Rønrøg ikke mere vil kunne tilberedes her i Landet, men atter blive indført fra Sverige, som paa Grund af sit store Forraad af Træ og let tilgængelig Vandkraft samt vel ogsaa delvis billigere Arbejdskraft, er gunstigere stillet med Hensyn til nævnte Fabrikation end Danmark.

Men da det af fornævnte Forslag udtryffeligt fremgaar, at der er taget berettiget Hensyn til Bestyttelsen af Landets egen Industri paa alle andre Omraader, gaar jeg ud fra, at det ikke har været bekendt, at en saadan Industri som Rønrøgsfabrikation drives her i Landet, hvorfor jeg finder mig besøjet til at fremdrage dette Faktum med den Bemærkning, at Tyskland saa vel som Sverige har højere Toldbestyttelse for Rønrøg, end vi nu have, og selv om der ikke findes Tøje til at forhøje den nuværende Told, er der formentlig tilstrækkelig Grund til at bibeholde den nuværende Toldafsats af 2 Ore pr. Pd.; hvorfor jeg ærbødigst tillader mig at foreslaa, at Rønrøg i den nye Toldlov henføres under Position 33, hvortil der turde findes saa meget mere Anledning, som den Sum, der vil komme Forbrugerne tilgode gennem Ophævelse af Tolden kun vil andrage ca. 4,000 Kr. om Aaret, ikke kan have den Nyttenvirkning, som hvis omstrevne Industri kan blive ved at drives, hvorved der vil kunne staffles en Arbejdsfortjeneste (Fabrikken kan bestæfte ca. 30 Arbejdere daglig) for Landets egne Følk, som er mange Gange større end den Sum, som Varen kan ventes at blive billigere ved Afkæffelse af Tolden. Desuden er det tvivlsomt, om Varen virkelig vil blive billigere, da jeg anser det for givet, at de svenske Fabrikker vil hæve Prisen til det, som den var, inden jeg optog Konkurrencen, naar de ikke længere have nogen Fabrik her i Landet at konkurrere med, da er det bevisligt, at den nugældende lave Pris paa Rønrøg udelukkende skyldes den Omstændighed, at jeg i de senere Aar har saa godt som udelukkende forsynet Danmark med Forbruget af Rønrøg, hvorfor der fra Sverige stadig er fremkommet det ene Tilbud lavere end det andet, hvilket igen har haft til Folge, at jeg har maattet rette mine Priser derefter; det vil saaledes let kunne ses, at en Sum som 4,000 Kr. i nævnte Tilfælde slet ikke vil komme Forbrugerne tilgode, men udelukkende give et fremmed Land gode Chancer for Afkæftning, samtidig med at en af vore egne Industrigrene maa gaa til Grunde, og et af mig kostbart opført Anlæg vil blive aldeles værdiløst.

Ærbødigst

Carl Jul. Olsen,
Cort Adelersgade Nr. 9.

Kjøbenhavn, den 11te Februar 1891.

Til

det af Landstinget nedsatte Udvalg om Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.